15/02/2024

Άγιος Κύριλλος Αλεξανδρείας: Εκείνοι που αδικούνται, αυτοί είναι που ωφελούνται, γιατί σώζονται!

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Του Αγίου Πατέρα μας
Κυρίλλου Αρχιεπισκόπου Αλεξανδρείας
Υπόμνημα στους Ψαλμούς

Συνέχεια από εδώ: http://www.pemptousia.gr/?p=392606

Ψαλμός γ’

Στίχος 8. «Συνέτριψες τα δόντια των αμαρτωλών»

Αυτό το «συνέτριψες τα δόντια», το είπε σαν να επρόκειτο για άγρια θηρία, γιατί είναι δολοφόνοι γενικά όσοι αγαπούν την αμαρτία και τρίζουν τα δόντια τους με αφορμή τις επιτυχίες των αγίων.

Και συνηθίζει η θεόπνευστη Γραφή να τους εξομοιώνει με θηρία αυτούς που μελετούν να επιτεθούν σε κάποιους με αγριότητα. Το «Συνέτριψες τα δόντια» λοιπόν ειπώθηκε αντί του, Τους απογύμνωσες από κάθε δύναμη, χρησιμοποιώντας τη μεταφορά από τα θηρία, τα οποία, όταν στερηθούν τα δόντια τους, γίνονται πολύ άξια περιφρονήσεως και ευκολονίκητα.

Λέγει βέβαια και ο Σωτήρας στον Πατέρα του· Συ πάταξες τον βρεφοκτόνο Ηρώδη που με εχθρευόταν άδικα, και θα πατάξεις και τους Ιουδαίους, παραδίδοντάς τους στους Ρωμαίους, και θα συντρίψεις τα δόντια τους, επειδή είπαν, «Δεν έχουμε βασιλιά», και, «Το αίμα του επάνω σε μας».

Πατάσσονται όμως από τον Κύριο και οι δαίμονες, επειδή, αν και δεν αδικήθηκαν καθόλου από μας, μας εχθρεύονται άδικα εξαιτίας της κακίας τους, και τα νοητά δόντια τους, εννοώ τα πάθη, με τα οποία κατατρώνε τους ευκολόπιστους, συντρίβονται.

Γιατί λέγει, «Συ συνέτριψες τα κεφάλια των δράκων που φωλιάζουν μέσα στα νερά», συ ο οποίος με την ανάσταση αιχμαλώτισες το μεγάλο κήτος, συ ο οποίος κατάργησες τον άδη και πάτησες τον θάνατο και κατάργησες τον διάβολο.

Συ όμως σε παρακαλώ πρόσεχε, ότι αυτοί που αδικούν, αυτοί είναι εκείνοι που βλάπτονται, γιατί πατάσσονται από τον Θεό, ενώ εκείνοι που αδικούνται, αυτοί είναι και που έχουν ωφεληθεί, γιατί σώζονται.

Στίχος 9. «Η σωτηρία παρέχεται από τον Κύριο, και η ευλογία σου δίνεται στον λαό σου».

Είναι γνώρισμα αγίου, το να παρακαλεί να συμβεί και στους άλλους αυτό που παρακαλεί να συμβεί σ’ αυτόν.

Γιατί δεν ζητά να γίνει μέτοχος των θεόσδοτων αγαθών αυτός μόνος, αλλά να είναι κοινή σε όλους εκείνους που αγαπούν τον Θεό η γενναιοδωρία που θα εκδηλωθεί γι’ αυτούς.

Και μην απορήσεις εάν είναι τέτοιος ο σκοπός των αγίων, οι οποίοι και υποφέρουν μαζί με αυτούς που πάσχουν, και δακρύζουν μαζί με αυτούς που κλαίνε, και την οργή που οφείλεται σ’ αυτούς που αγαπούν την αμαρτία την κάνουν κοινή.

Ίσως μάλιστα να θεολογεί εδώ ο Δαβίδ λέγοντας· Από σένα τον Κύριο και Πατέρα ας αποσταλεί ο Σωτήρας Ιησούς, η σωτηρία της ανθρώπινης φύσεως, και η ευλογία του αγίου Πνεύματος ας σταλεί στον λαό σου, δηλαδή στα έθνη, τα οποία και να τα ευλογήσεις με κάθε πνευματική ευλογία. Γιατί με τον Ιησού Χριστό θα ευλογηθούν όλα τα έθνη, ενώ οι Ιουδαίοι θα εκδιωχθούν. Και ο Χριστός λέγει, ότι η σωτηρία του, την οποία πέτυχε με ανάστασή του από τους νεκρούς, είναι του Πατέρα του, και παρόμοια αναθέτει σ’ αυτόν και την ευλογία αυτών που πιστεύουν σ’ αυτόν.

Γι’ αυτό λέγει· «Ελάτε οι ευλογημένοι του Πατέρα μου, και γίνετε κληρονόμοι». Δίκαια λοιπόν και ο ψαλμός θα βρει την προσαρμογή του και στην ανθρώπινη φύση, την οποία πίεζαν οι δαίμονες πριν από την παρουσία του Σωτήρα, αλλά πατάχθηκαν με την πραγματική δύναμη του Χριστού που έγινε άνθρωπος, και η φύση που πολεμήθηκε από αυτούς, απόλαυσε και σωτηρία και ευλογία.

Συνεχίζεται

Από τον τόμο «Κυρίλλου Αλεξανδρείας, Άπαντα τα έργα, τόμος 14» του εκδοτικού οίκου Ελευθερίου Μερετάκη «Το Βυζάντιον», Πατερικαί Εκδόσεις Γρηγόριος Παλαμάς, Θεσσαλονίκη 2003. Κείμενο, μετάφραση, σχόλια Παναγιώτης Παπαευαγγέλου, δρ. Θεολογίας. Επόπτης, επιμελητής εκδόσεως Ελευθέριος Γ. Μερετάκης, πτ. Θεολογίας.

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)